

Karaisalı Tarım Emekçileri

"Ne işçisi yahu biz ameleyiz.

İşçi adamın sigortası olur, hafta tatili olur, ikramiyesi olur.

Biz burada 3 kuruşa çalışıyoruz, ömrümüzü bitiriyoruz."



Foto-Öykü ■ Asım ÇETİN

Karaisalı, Çukurova'nın incisi olarak anılan birçok tarihi eser ve doğal güzelliklere ev sahipliği yapan şirin bir ilçe. Bu güzelliklerin yanı sıra ilçenin tarım açısından da Çukurova'da önemli bir rolü vardır. Birçok insan da geçimini ilçedeki tarlalarda ırgatlık yaparak sağlar. Soframızda önemli yerlere sahip olan gıdaların birçok Karaisalı tarlalarında yetiştirilir; buğday, biber, karpuz, ayçiçek, mısır en çok yetiştirilen bitkilerdir. Bu bitkilerin yetiştirilip soframıza ulaşmasında emeği olan ırgatlar, bu sektörün en büyük emekçileridir. Biz de emekçileri tarlalarda işlerini yaparken görüntülemek için Karaisalı ilçesi Kuzgun Köyü'ne

gittik.

2000 model station kasa Toros ile Karaisalı İlçesi Kuzgun Köyü'ne doğru yola çıktık. Yola çıkarırken işçilere ikram etmek için lokum ve ayran aldık yanımıza. Kuzgun Köyü sapağını döndükten sonra eski bir patika yola girdik. Müzik çalarımızda Neşet Ertaş'tan Gönül Dağı, önümüzde buğday tarlaları, tepemizde güneş ve gökyüzünde göç eden leylekler bize eşlik ediyor. Zorlu ve çamurlu yolları geçtikten sonra varış noktamıza ulaştık. Arabadan indiğimizde her tarafı kaplayan karalahana tarlaları bizi karşıladı. İşçilerin çalıştığı alana doğru ilerlerken kadın işçilerin uğultusu uzaklardan bile duyula-

biliyordu. Yanlarına vardığımızda şaşkın bakışlar ile bizi karşıladılar. Daha önceden geleceğimizi haber verdiğimiz arkadaşımın dayısı bizi karşıladı. Yanımızda getirdiğimiz yiyecekleri ikram ettik.

Daha sonrasında ırgatlar ile sohbet etmek için yanlarına doğru ilerledik. Kadın işçiler "Neden geldiniz? Siz kimsiniz? Çektiğiniz fotoğrafları ne yapacaksınız?" gibi sorular sordular. Elimizden geldikince kendimizi ifade etmeye çalıştık. Kadın işçilerin geneli fotoğraflanmaktan hoşnut olmadılar.

Bir tarafta kadın işçiler fide dikilmesi için kazma ile hat çekerken, erkek işçiler ise çekilen hatlara gübre atıp, karalahana fideleri

için zemin hazırlıyorlardı. Dikilen karalahana fideleri 2-3 ay içerisinde hasat zamanının geleceğini söylediler. Bu iki aylık süre içerisinde karalahana fideleri etrafında oluşan yabancı otların fidelere zarar vermemesi için gereken ilaçlama ve ot kazma işlemi de işçiler tarafından yapılıyor. Ot kazma işini, fide etrafındaki yabancı otların kazma ile temizlenip toplanması olarak açıklayabiliriz. Kadınlar da erkekler de sabah gün ışıklarıyla evden çıkıp saat 07.00 civarında işe başlıyorlar. Kadınlar, daha hafif olan ot kazma gibi işlerde çalışırken; erkekler, daha çok güç gerektiren taşıma, gübre atma, sulama gibi işlerde çalışıyorlar. Mesai bitimi ise akşam saat 17.00'yi buluyor. Erkekler için mesai bitse de kadınların mesaisi evde devam ediyor. Evde de yemek yapma, temizlik gibi işler onları bekliyor.

“Ne işçisi yahu biz ameleyiz”

Gübre atan Emrullah Ağabey ile konuşma esnasında tarım iş-



çiliğinin zorluğundan bahsettiğimde bana tepki gösterip, “Ne işçisi yahu biz ameleyiz.” İşçi adamın sigortası olur, hafta tatili olur, ikramiyesi olur. Biz burada 3 kuruşa çalışıyoruz, ömrümüzü bitiriyoruz.” dedi.

Aynı kaderi paylaşıyorlar

Çalışanlar sadece yerli köylüler değildi, Suriyeli göçmenler de tarlalarda çalışıyorlar. Hatta elçiler yani işçileri toplayanlar tarafından daha çok tercih ediliyor Suriyeli işçiler. Bunun nedeni ise Türk işçilerden daha ucuza çalışmayı kabul etmeleri. Bu durum da köylüler tarafından hoş karşılanmıyor tabii, aralarında çoğu zaman huzursuzluklar çıktığı söyleniyor.

İşçilerin yanından ayrılmak için hareketlendiğimizde arkadaşımızın dayısı Kadir Ağabey bize seslenip “Traktör ile gidin yorulmayın.” dedi. İşçilerden biri ile traktöre binip yola çıktık. Hasat zamanı gelmiş karalahanaların yanına geldiği-



mizde traktörden indik. Arkadaşım "Eve götürelim." diyerek karalahanaların iyisinden seçti, yanımızda bıçak olmadığı için karalahanaları eliyle söktü. Lahana ile beraber arabaya doğru yola koyulduk. Asfalt yola çıktığımızda köylülerden olduğunu tahmin ettiğim traktör ile bize yaklaşan, ağzında toz maskesi olan bir ağabey ile kısa bir sohbet ettik. Dönüş yolunda eşsiz manzaraları arkamızda bırakarak Kuzgun Köyü'nden ayrıldık.

Okumuş çobanlar

Saatler 17.00'yi gösterirken başka bir emek işi olan hayvancılıkla uğraşan arkadaşlarımın yanına geldim. Beni arkadaşımın süs köpeği gibi görünen ama aslında bir av köpeği olan Gümüş karşıladı. Gümüş, bana koyun otlatan arkadaşlarımın yanına kadar eşlik etti.

Güneş batmak üzereyken Salbaş çayırlarında koyun otlatan, hem çobanlık yapıp hem okuyan arkadaşlar ile hoş bir sohbete daldık. Sohbet esnasında arada bir arkadaşlar dağılan koyunları toplamak için bir o yana bir bu yana koşturdular. Yanımda getirdiğim termos ile arkadaşlara sıcak çay ikram ettim. Yanımızdan akan çay suyunun sesi ve dağ manzaralarını seyrederek çaylarımızı içtik. Arkadaşım akşam olmaya başladığını söyleyerek koyunları topladı ve eve doğru yola çıktık. Çoban Nuh önde, köpeği Gümüş yanında, koyunları arkasında yola koyulduk.

